
1 / 6

ஊடூருவல் அதிகரிப்பும், அது சார்ந்த உற்பத்தி அதிகரிப்பும் வேளாச்சியாகக் காட்டப்பட்டது. மின்னாமை உலக நாடுகளின் தசேய எல்லைக்குள்ளான தசேய உற்பத்திகள், கடமையான நெருக்கடிக் குள் சிக்கிச் சிதநைந்தன. புதிதாக நவீனத் தொழில் நுட்பத்தின் வருகை, மரபான இயற்கை சார்ந்த இலகுவாக எல்லோராலும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழில் நுட்பத்தை இல்லாது ஒழித்தது. உற்பத்தி மீதான கட்டுப்பாட்டை தசேய மக்கள் பிப்பியாக இழப்பதை, இந்த நவீனத் தொழில் நுட்பம் துரிதமாக கியது. ஏகாதிபத்தியத்தின் நவீனத் தொழில் நுட்பம், சந்தையை கட்டுப்படுத்தும் புதிய ஆயுதமாகியது. உற்பத்தித் துறையில் தொடங்கி இது அனதைத் துத் துறையிலும் புகுந்து கொண்டது. குறிப்பாக இயற்கை சார்ந்த பரந்த உற்பத்தி வடிவத்தையே முற்றாக மறுதலித்தது. இயற்கை சார்ந்த மனித வாழ்வியல், தொழில் நுட்பம் சார்ந்த எல்லைக்குள் நுட்பமான ஒரு அடிமைக் கருவியானான். மனிதனின் மீதான ஏகாதிபத்தியத்தின் மிகக் கொடூரமானதும் வக்கிரமானதுமான இயற்கை விரோதப் போக்காக இது உள்ளது.

மனிதன் வறும்மனத் தொழில் நுட்பத்தின் ஒரு உறுப்பாகி, சந்தையில் செல்லாக்காசாகி விட்டான். தொழில் நுட்பச் சந்தை உலகை ஆட்டிப் படகைத் தொடங்கியது. இதன் அடிமையாக கிடக்கும் மின்னாமை உலக நாடுகள் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாத நிலையில், சந்தை தனது சொந்தப் புதிருடன் மற்றொரு போக்கில் காணப்படுகின்றது. 1993இல் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இலத்திரனியல் துறையில் உள்ள தொழில் நுட்பத்தில் 80 சதவீதத்தை, உலகளாவிய ரீதியில் கட்டுப்படுத்தியது. எல்லா ஆராய்ச்சி மற்றும் முன்னேற்றத்தில் 70 முதல் 80 சதவீதத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. பொதுவான தொழில் நுட்பத்தை 80 முதல் 90 சதவீதத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. இது எததை தான் நமக்கு வழிகாட்டுகின்றது. அறிவியல் துறையும், தொழில் நுட்பமும் உலகளவில் கட்டுப்படுத்தும் உலகமயமாதல் என்ற அமைப்பின் சூதந் திரம் எப்பிப்பட்டதாக இருக்கும் என்றால், மக்கள் வறும் வளர்ப்பு மந்தைகள் தான் என்பதை சொல்லாமல் சொல்லி விடுகின்றது. அதாவது மனிதனின் இயற்கையான அறிவியல் தெரிவனை மறுத்து, அறிவியல் சூனியத்தையே உலகமயமாக்குவது முதன்மைப் பொருளாகியுள்ளது. அறிவியல் உற்பத்தியை விரிவாக்கும் என்பதால், அறிவியலை பரந்துபட்ட மக்களுக்கு மறுப்பது உலகமயமாதலின் அடிப்படையான விதி. அறிவியலை தனது வர்த்தகம் சார்ந்த உற்பத்திக்கு மட்டும் என்ற எல்லைக்குள் மட்டும் தான் உலகமயமாதல் அறிவனை அனுமதிக்கின்றது. மற்றவை அனதைத் தும் இருந்த இடம் தெரியாது அழிக்கப்படுகின்றது.

இது போன்று பொது அறிவில் கூட இதே நிலை பணைப்படுகின்றது. 1993இல் ஐ.நா வளையிட்ட அறிக்கை ஒன்றில், கல்விக் காக உலகில் தனிநபருக்கு வருடம் செலவு செய்வது 207 டாலராகும். இதில் மறேகு அல்லாத வறிய நாடுகளில் 33 டாலரே செலவு செய்யப்பட்டது. மிக வறிய நாடுகளில் இந்த செலவு புகை கணிக் கத்தகக் அளவில் மிகச் சிறிதாகவே உள்ளது. உண்மையில் வறிய நாடுகள் 33 டாலரை செலவு செய்ய, மிகுதி மறேகு நாடுகளில் பங்கிட்டுப்படுகின்றது. பொதுவான அடிப்படையான அறிவின் விருத்தி கூட, வறிய நாடுகளுக்கு அவசியமற்ற பொருளாகிவிட்டது. வறிய நாடுகளின் அறிவும், தொழில்

நுட்பமும் திட்டமிட்டே, அபிப்பேக் கல்வி மஃலமே மறுக்கப்படும் போது, மறே்கில் இது பன்னாட்டு நிறுவனத்தின் எல்லைக்குள் வக்கிரப்படுகின்றது. லாபம் தரும் சந்தையின் எல்லைதான், அறிவின் வளர்ச்சி விதியாகி விடுகின்றது. இது மஃன்றாம் உலக நாட்களின் நவீன அபிமதைத் தனத்துக்கு கம்பளமிட்டுவிடுகின்றது.

அறிவின் மீதான சஃறையாடலும், அழிப்பும், திணிப்பும், உலகின் சூதந்திரமான அனதைத் துத்ரெவையும் மறுக்கின்றது. மறுபக்கம் நவீன அறிவின் சில நிறுவனங்கள் தமது தனிப்பட்ட சொத்தாக்கி விடுகின்றனர். 1995இல் ஐந்து பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், இயந்திர வர்த்தகத்தில் 50 சதவீதத் தகைக் கட்டுப்படுத்துதின். இதன் மஃலம் குறிப்பாக நவீன தொழில் நுட்பத்தை ஏகபோகமாக்கி உள்ளனர். இதன் மஃலம் 1993இல் நவீன தொழில் நுட்பம் சார்ந்த உலக வர்த்தகத்தில் பெரும் பகுதியை ஐந்து பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்துதின். உதாரணமாக

பாவனபைப் பொருட்கள்	70 சதவீதம்
கார் மற்றும் சரக்குகள்	58 சதவீதம்
விமானம்	58 சதவீதம்
வான்வெளிப் பொருட்கள்	55 சதவீதம்
இலத்திரனியல் பொருட்கள் மற்றும் உதிரிப்பாகம்	53 சதவீதம்
ஓயில், தனிப்பட்ட கம்ப்யூட்டர், தகவல் உற்பத்தி	50 சதவீதம்
உருக்கு	50 சதவீதம்

சர்வதேச சந்தையில் 1993இல் நவீனத் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த உற்பத்திகளை சில நிறுவனங்களே கட்டுப்படுத்துதின். இந்த நிலையில் உலகளவில் தேசங்களின் தனித்துவமான தேசியப் பண்புகள் அனதைத் தும், இருந்த இடம் தரெயாது போய் விடுகின்றது. உண்மையில் உற்பத்தி சார்ந்த வளர்ச்சிக் கான தொழில் நுட்பமும் மற்றும் அபிப்பேயான மஃலவளங்கள் என அனதைத் தையும் தேச எல்லைகளைக் கடந்த ஏகாதிபத்தியங்களைச் சார்ந்த சில பன்னாட்டு நிறுவனங்களே கட்டுப்படுத்துதின். சூயமான தரெயும், அது சார்ந்த உற்பத்தியும் உலகளவில் மறுக்கப்பட்டு விட்டன. மக்களின் அடபைப்பதைத் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது. மாறாக சந்தைப் பொருளாதாரம் என்ற எல்லைக்குள், உலகளவில் உற்பத்திகள் திட்டமிடப்படுகின்றன. பொருட்களை வாங்கும் திறனை எந்த வர்க்கம் கொண்டுள்ளதுோ, அவர்களின் தேவை சார்ந்த பொருள் உற்பத்தி என்ற எல்லைக்குள் உலகப் பொருளாதாரம் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளை வாங்கும் திறனற்ற மக்களின் தேவை சார்ந்த உற்பத்தியை மறுப்பதை, உலகமயமாதல் தனது சொந்த நிபந்தனையாகவே

கொண்டுள்ளது. உலகமயமாதல் கதோட்பாட்டை உருவாக்கிய விரல்விட்டு எண்ணக் கட்டிய சில பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் பொருளாதாரம், அடிமட்ட மக்களின் தவேயை உற்பத்தி செய்வதில்லை. அவர்களுக்கான உற்பத்திகளையும் அங்கீகரிப்பதில்லை. இப்படி அபிநிலையில் எதையும் வாங்க முடியாத மக்கள் தொகை, மொத்த உலக சனத் தொகையில் அரைவாசிக்கு மேலாக உள்ளது. அடிமட்ட மக்களின் தவேயை மறுப்பவர்களுக்கு, சூதாந்திரமான சந்தை விதிகளைக் கட்ட அனுமதிப்பதில்லை. மாறாக உலகச் சந்தையில் வாங்கத் திறன்ற மக்களிடம் அடிப்படையாக எஞ்சிக் கிடக்கும் உற்பத்திகளையும், வளங்களையும், கைப்பற்றுவதே உலகமயமாதலின் அடிப்படையான செயல் திட்டமாகும். இதையே இன்று உலகமயமாகக் கூகின்றனர். இதை விட்டு வறே எந்த விளக்கமும் உலகமயமாதலுக்கு கிடையாது. இப்படி உருவாகி வரும் உலகம் மீ தான ஆதிக்கம் மிகப்பிரம்மாண்டமானது.

2000 ஆண்டில் முதல் மிகப் பெரிய 500 நிறுவனங்களும் அவற்றின் முதலீடுகளும்

கம்யூட்டர், தொலைபேசி	54 நிறுவனங்கள்	347,100 கோடி டாலர்
தொலைபேசி சேவைத் துறை	51 நிறுவனங்கள்	3,46,100 கோடி டாலர்
வங்கி	65 நிறுவனங்கள்	1,98,000 கோடி டாலர்
கம்யூட்டர் தரவுகள் (அடிப்படையான தரவுகள்)		
கம்யூட்டர் சேவைத் துறையும்	42 நிறுவனங்கள்	1,92,100 கோடி டாலர்
மருந்து உற்பத்தி	21 நிறுவனங்கள்	1,46,700 கோடி டாலர்
பெட்ரோல், வாயு	13 நிறுவனங்கள்	1,01,900 கோடி டாலர்
மின்சாரம், இலத்திரனியல்	17 நிறுவனங்கள்	97,700 கோடி டாலர்
பொருட்கள் செய்தி அமைப்பு	32 நிறுவனங்கள்	70,700 கோடி டாலர்
பெரிய விற்பனையகங்கள்	15 நிறுவனங்கள்	70,500 கோடி டாலர்
காப்புறுதி	14 நிறுவனங்கள்	66,300 கோடி டாலர்

இப்படி நவீனத் தொழில் நுட்பம் சார்ந்த 500 பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், உலகளவில் பெரும் ஆதிக்கம் வகிக்கின்றன. சில தனி நிறுவனங்களே பல தசைங்களின் தசைய வரமானத்தையும் கடந்து ஆதிக்கம் வகிக்கின்றன. இதன் வர்த்தக ஆதிக்கம் என்பது மிகப் பிரம்மாண்டமானது. இது ஒரு புள்ளியை நோக்கிக் குவிகின்றது. எல்லாவற்றையும் சில நிறுவனங்கள் தமதாகக் கூகின்றன. அத்துடன் ஒரு சில பொருட்கள் என்ற எல்லைக்குள் மனிதனின் நுகர்வகை கட்டுப்படுத்தி, இயற்கையின் பன்மகைக் கூறுகளையே இந்த நிறுவனங்கள் அழிக்கின்றன. சில பொருட்கள் சார்ந்த நுகர்வு என்ற மந்தைத் தனத்தை உலகமயமாகக் கூகின்றனர்.

உதாரணமாக 1999இல் முதல்தரமான மார்க்காக இருந்த 20 பொருட்களில் 14 அமெரிக்காவுடையது. முதல் பத்தும் அமெரிக்காவைக் குறித்து சொந்தமாக இருந்தது. இதே போல் 4 ஐரோப்பாவின் உடையதாகவும், 2 ஜப்பானைக் குறித்து சொந்தமாக இருந்தது. இந்தப் பொருட்களின் நுகர்வு சார்ந்த சந்தைப் பண்பாடு, உலகமயமாதலில் வீழ்ந்து கொண்டுவளர்ச்சியுறுகின்றது. பெருமட்டுப்பில் உருவாகும் மனித மந்தைகளைச் சார்ந்த மார்க்க நுகர்வதே, இன்றைய நவீன சந்தைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. உதாரணமாகச் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். நவீன சந்தையில் உலகளவில் 13 இடத்தில் தரநிர்ணயம் செய்யப்பட்ட காகேக்கோலாவின் சொத்து 4560 கோடி டாலராகும். உலகமயமாகும் உலகில், காகேக்கோலோ 200 நாடுகளில் 400 விதமான பொருட்களை சந்தைப்படுத்துகின்றது. உலகில் 10 இடத்தில் தரநிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பெப்சிக் கோலாவின் சொத்து 5610 கோடி டாலராகும். அமெரிக்க குடிபாண விற்பனையில் மீனில் ஒன்றை இது கடைபற்றியுள்ளது. சந்தை வர்த்தகத்தில் மொத்தமாக 8680 கோடி டாலராக உள்ளது. இப்படி அமெரிக்காவில் தொடங்கி உலகெங்கும் தனது ஆதிக்கத்தால் இறுக்கி விரிகின்றது. உலகின் குடிபாணம் இவ்வகை மட்டுமே என்ற நிலை மாறி வருகின்றது. உண்மையில் வளர்ப்பு மந்தை நிலையில், ஓரே குடிபாணம் என்ற நிலைக்கு மனிதனை மீலதனம் மாற்றி வருகின்றது. அறக்கோல் அல்லாத குடிபாண உற்பத்தியில் 41 சதவீதத்தை காகேக்கோலோ, பெப்சிக் கோலோ, நெஸ்டில், டான் போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் கடைபற்றியுள்ளன. அதாவது 2002இல் மொத்தமாக உலகில் விற்பனைக்கு 65,000 கோடி லிட்டர் குடிபாணம் விற்ப்பட்டது. இதில் 26,650 கோடி லிட்டரை இந்த நான்கு நிறுவனங்களும் சந்தைப்படுத்தின. 65,000 கோடி லிட்டர் குடிபாணத்தை உலகளவில் நுகர்வோரில் மறை்கு ஐரோப்பியர் தலா வருடம் 105 லிட்டரும், வடஅமெரிக்கர் 68 லிட்டரும், தன் அமெரிக்கர் 44 லிட்டரும், கிழக்கு ஐரோப்பியர் 20 லிட்டரும், மத்திய ஆப்பிரிக்கர் 11 லிட்டரும், ஆசியா மற்றும் பசிபிக் நாடுகள் 6 லிட்டர் வீதமாக இருந்தது. மந்தைப்படுத்தி கொண்ட மார்க்க நுகர்வு மறை்கில் அதிகமாகவும், பின்தங்கிய நாடுகளில் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது. தசேய உணவு மற்றும் குடிபாணப் பண்பாடுகள் அன்னிய குடிபாண உட்குழுவலை மட்டுப்படுத்தி எதிர்நீச்சலடிக் கவடு முன்கின்றது. ஆனால் பெரும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தசேயக் குடிபாண உற்பத்திகளைக் கட்டுப்படுத்த பலவிதமான குறுக்குவழிச் சிபிகளை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றது. ஆட்சி அமைப்பையும் சட்டதிட்டங்களையும் தனக்கு இசைவாக மாற்றி, சந்தையில் தசேயக் குடிபாணங்களை இல்லாது ஒழிப்பதே அவர்களின் முதல் பணியாக உள்ளது. சந்தையை மூற்றாக ஆக்கிரமிப்பது இந்த நிறுவனங்களின் சூதந்திரமான பணியாக உள்ளது.

இதற்கு தனது மிகப் பெரிய உலக வர்த்தக ஆதிக்கத்தையே பயன்படுத்துகின்றது. இந்தியாவை எடுத்துத் தால் ஆயிரக்கணக்கான தசேய குளிர்பான உற்பத்திகள், மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே அழிக்கப்பட்டது. உலகில் மிகப் பெரிய குடிபாண உற்பத்தி சார்ந்த மீலதனம் இதற்கு துணையாக இருந்தது. காகேக்கோலாவின் மொத்த விற்பனை 2002இல் 1680 கோடி ஈரோவாக இருந்தது. இதன் நிகர லாபம் மட்டும் 260 கோடி ஈரோவாக இருந்தது. இந்த நிறுவனம் தண்ணீர் விற்பனையில் உலகளவில் 6 சதவீதத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. இதே நேரம் பெப்சிக் கோலோ 2002 மொத்த விற்பனை 2700 கோடி ஈரோவாக இருந்தது. இதன் நிகர லாபம் 360 கோடி ஈரோவாகும். உலகளவில் நீர் விற்பனையில் 4 சதவீதத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது. 1996இல் உலகில் மிகப் பெரிய குடிபாணத்தை தயாரித்த பெப்சிக் கோலோ நிறுவனம் உலகில் 500 தொழிற்சாலைகளை

